

MANIFESTACIÓ

12.00h

AJUNTAMENT
MOLLET DEL VALLÈS

@CGTVALLESORIENT

cg.t.mollet.vo@gmail.com

www.cgtbarcelona.org/cgtvallesoriental

Centenari de la vaga de la Canadenca, amb la
que es va aconseguir que la jornada laboral
fos de 8 hores diàries

1er
de Maig
2019

La lluita sí que serveix

Sense cap dubte, la consecució de la jornada laboral diària de 8 hores és la fita més important del moviment obrer de l'Estat espanyol. Un èxit que va venir precedit per una vaga que va durar 44 dies i que es va iniciar a l'empresa Riegos y Fuerzas del Ebro de Barcelona, coneguda popularment com "La Canadenca", perquè el seu soci majoritari era el Canadian Bank of Commerce de Toronto.

El motiu de la vaga va ser l'acomiadament de 8 obrers que es van negar a acceptar una reducció del seu salari. Immediatament es van unir a la vaga els treballadors i treballadores de les empreses tèxtils i una mica més tard ho va fer tot el personal de les empreses de l'electricitat, l'aigua i el gas. De mica en mica la paralització dels serveis públics va ser total: el 70% de les fàbriques estaven aturades com a conseqüència de la vaga o de la manca de subministrament elèctric i es va arribar a declarar l'estat de guerra.

Malgrat tot, el moviment obrer, liderat pels anarcosindicalistes de la CNT no es va rendir i finalment es va aconseguir un acord pel qual s'acceptava la jornada de 8 hores diàries i el pagament de la meitat dels salaris del temps que va durar la vaga. A més, el govern es va comprometre a posar en llibertat als presos i preses per causes socials, a aixecar l'estat de guerra i a readmetre a totes i tots els vaguistes sense represàlies. Tot això va ocórrer entre febrer i març de 1919. S'acaben de complir, per tant, cent anys d'aquesta important conquesta social.

Fa cent anys que, una vaga que es va iniciar en una fàbrica per la solidaritat amb 8 treballadors, va canviar per sempre la vida de tota la classe obrera. Tant és així que l'OIT, fundada el mateix any de 1919, es va inspirar en aquesta situació per a la redacció del seu primer conveni que fa universal la jornada de 8 hores.

Els temps no han canviat tant. L'explotació laboral que patien les persones treballadores fa un segle segueix vigent ara, sota altres formes de precarietat i abusos patronals. Les llibertats públiques es veuen amenaçades amb l'auge d'ideologies totalitàries i amb les lleis regressives dels últims governs. La meitat de la població segueix marginada i patint la intolerable xacra de la violència masclista. Es nega l'existència del canvi climàtic i els mercats propicien la sobreexplotació del planeta. No, els temps no han canviat tant.

Per això és ara tan necessari, com ho era aleshores, que la classe treballadora s'organitzi i prengui els carrers en defensa dels seus drets, de les llibertats d'una igualtat real entre homes i dones, de la defensa del planeta i d'una forma de vida digna.

La vaga de la Canadenca i les posteriors mobilitzacions van ser possibles gràcies al fet que la classe treballadora de principis de s. XX es va aglutinar al voltant del moviment anarcosindicalista, tot demostrant que és la millor forma d'organització per a la nostra classe.

Alhora també va fer palès que la vaga i que la lluita al carrer serveixen per transformar les coses.

Visca la CGT

Visca la lluita de la classe treballadora

Visca el 1er de maig!

Confederació
General del
Treball